

JOSEPH BEN JOHANAN¹ OF JERUSALEM SAYS: LET THY HOUSE BE OPENED WIDE, AND LET THE POOR BE MEMBERS OF THY HOUSEHOLD, AND TALK NOT OVERMUCH WITH WOMEN.

LET THY HOUSE BE OPENED WIDE: How so? This teaches that a man's house should have a spacious entrance on the north, south, east, and west,² like Job's, who made four doors to his house. And why did Job make four doors to his house? So that the poor would not be troubled to go all around the house: one coming from the north could enter in his stride, one coming from the south could enter in his stride, and so in all directions. For that reason Job made four doors to his house.³

א יוסף בן יוחנן איש ירושלים אומר: יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה.

“יהי ביתך פתוח לרוחה” ביצד, מלמד שיהא ביתו של אדם פתוח לרוחה לדרום ולמזרח ולמערב ולצפון, כגון איוב, שעשה ארבעה פתחים לביתו. ולמה עשה איוב ארבעה פתחים לביתו, כדי שלא יהיו עניים מצטערים להקיף את כל הבית: הבא מן הצפון יבנס כדרכו, הבא מן הדרום יבנס כדרכו, וכן לכל רוח. לך עשה איוב ארבעה פתחים לביתו.

¹ Some Jose/Joseph variation. Our version of Avot reads יוסי בן יוחנן. יוסי appears twice in B. Talmud and once in P. Talmud. יוסף בן יוחנן appears once in B. Talmud.

² South-East-West-North is not a logical listing. Commentaries discuss this order and compare it to other listings of directions, e.g., encircling of the altar and waving of the four species.

³In chapter 31, Job protests his affliction as unjust in light of his general righteousness, especially his kindness. Job specifies the hospitality that he would offer; see Job 31:32 בַּחוּץ לֹא יָלִין גֵּר דְּלִתִּי לְאַרְחִי אֶפְתַּח (A stranger did not spend the night on the street; I opened my doors to the road). The rabbis interpreted the multiplicity of doors as an indication of accessibility.

This Aggadic trope appears first in Genesis Rabbah 48:9 with regard to Abraham.

א"ר אבהו אהל פילון של אבינו אברהם מפולש היה רבי יודן אמר כהדין דרומילוס אמר אם אני רואה אותן שהפליגו את דרכם להתקרב דרך כן אני יודע שהן באים אצלי כיון שראה אותן שהפליגו מיד וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה:
R. Abbahu said: The tent of the Patriarch Abraham opened at both sides. R. Judan said: It was like a double-gated passage. Said he: 'If I see them turn aside, I will know that they are coming to me.'
When he saw them turn aside, immediately HE RAN TO MEET THEM.

פילוס = πύλων = pylon

פילוס דרומילוס = probably a corruption of דיפילוס, meaning double door.

At best, this indicates that Abraham's tent had doors on either side of his tent; however, this is not the exclusive rendering. Rashi associated this Midrash to Avot 1:5, reading the רוחה of Abraham's home as both open and accessible. Matanot Kehuna (Yissachar Ber Katz, 16th Century) on this Midrash suggests that Job's accessibility must have applied to Abraham as well: ואולי היה ביתו פתוח לרוחה, לד' רוחות העולם כמו שכתוב באבות דרבי נתן פ:ו שכך עשה איוב את ביתו. This application of Job's accessibility unto Abraham's tent was first established by R. Jonah of Gerundi in his Commentary on Avot 1:5).

AND LET THE POOR BE MEMBERS OF THY HOUSEHOLD. Not actually members of thy household.⁴ But let the poor talk about what they had to eat and drink in thy house the way the poor used to talk about what they had to eat and drink in Job's house. When they met, one would say to the other: "Where art thou coming from?" "From Job's house. And where art thou going?" "To Job's house." Now when that great calamity came upon Job, he said unto the Holy One, blessed be He: "Master of the Universe, did I not feed the hungry and give the thirsty to drink; as it is said, 'Or have I eaten my morsel myself alone and the fatherless hath not eaten thereof'" (Job 31: 17)? And did I not clothe the naked, as it is said, "And if he were not warmed with the fleece of my sheep" (Job 31:20)?⁵

"וַיְהִי עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ" – ולא בני ביתך ממש, אלא שיהיו עניים משיחין מה שאוכלים ושותים בתוך ביתך, כדרך שהיו עניים משיחין מה שאוכלין ושותין בתוך ביתו של איוב. וכשנפגשו זה בזה, אמר אחד לחברו: מאין אתה בא – מתוך ביתו של איוב. ולאן אתה הולך – לביתו של איוב. וכשבא עליו הפרענות הגדול, אמר לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבוננו-של-עולם, לא הייתי מאכיל רעבים ומשקה צמאים, שנאמר (איוב לא): "ואכל פתי לבדי ולא אכל יתום ממנה"; ולא הייתי מלביש ערמים, שנאמר (שם): "ומגזז כבשי יתחמם".

...או פרושו שיהיה ביתו כבית אברהם אבינו ע"ה שיהיה ביתו בדרך במקום דוחק כדי שיכנסו לשם העוברים ושבים ויהיה ביתו פחוח לארבע רוחות מכל צד שיבואו שימצאו שם פתח פתוח ויפנו לשם כמו שאמר איוב (ל"א:ל"ב) דלתי לארח אפתח.
 ...Alternatively, it can also mean that your home should be open like that of Abraham our Father who lived in a wide open area on the road in order to host passing travelers. His home was open on all four sides, so that whatever direction a guest approached from, he would find an open door awaiting his entry.
 As Job said, "I will open my doors to guests."

See also R. Ovadia Bartenura on Avot 1:5:

כביתו של אברהם אבינו ע"ה שהיה פתוח לארבע רוחות העולם. כדי שלא יצטרכו האורחים להקיף למצוא הפתח

See also R. Bahye b. Asher on Genesis 22:1 who offers a slightly different rationale for Abraham's four-doored tend:

וכן אמרו במדרש ד' פתחים היו לו לביתו של אברהם והיו לד' רוחות העולם וכל מי שנכנס בפתח זה יוצא בפתח אחר כדי שלא יתבייש מפני עוברי דרכים.

What would be the reason for the conflation of the two? Is it the need to keep Abraham as the model of hospitality, or is it a discomfort with Job's righteousness?

⁴ Interesting qualification: Be close, but not that close. Allow them in your home, but do not bring them into the family.

⁵ This narrative is unique to ADNR.

Nevertheless the Holy One, blessed be He, said to Job: "Job, thou hast not yet reached half the measure of Abraham.⁶ Thou sittest and tarriest within thy house and the wayfarers come in to thee. To him who is accustomed to eat wheat bread, thou givest wheat bread to eat; to him who is accustomed to eat meat, thou givest meat to eat; to him who is accustomed to drink wine, thou givest wine to drink. But Abraham did not act in this way. Instead he would go forth and make the rounds everywhere, and when he found wayfarers he brought them in to his house. To him who was unaccustomed to eat wheat bread, he gave wheat bread to eat; to him who was unaccustomed to eat meat, he gave meat to eat; to him who was unaccustomed to drink wine, he gave wine to drink. Moreover he arose and built stately mansions⁷ on the highways and left there food and drink, and every passerby ate and drank and blessed Heaven. That is why delight of spirit was vouchsafed to him. And whatever one might ask for was to be found in Abraham's house, as it is said, And Abraham planted a tamarisk⁸ tree in Beer-Sheba" (Gen. 21: 33).

אָף-עַל-פִּי-כֵן אָמַר
 לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאִיּוֹב: אִיּוֹב, עַדִּין לֹא הִגַּעְתָּ לְחֻצֵי
 שְׁעוֹר שֶׁל אַבְרָהָם. אַתָּה יוֹשֵׁב וְשׂוֹהֶה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ
 וְאוֹרְחִים נִכְנְסִים אֶצְלֶךָ: אֶת שְׂדֵרְכּוֹ לְאֹכֵל פֶּת חֲטִימִים,
 הַאֲכַלְתוּ פֶת חֲטִימִים; אֶת שְׂדֵרְכּוֹ לְאֹכֵל בָּשָׂר, הַאֲכַלְתוּ
 בָּשָׂר; אֶת שְׂדֵרְכּוֹ לְשִׁתוֹת יַיִן, הִשְׁקִיתוּ יַיִן. אָבֵל אַבְרָהָם
 לֹא עָשָׂה כֵן, אֲלֹא יוֹשֵׁב וּמְהַדָּר בְּעוֹלָם, וּכְשֶׁמֶצָא
 אוֹרְחִין, מִכְּנִיסָן בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ: אֶת שְׂאִין דָּרְכּוֹ לְאֹכֵל פֶּת
 חֲטִימִים, הִאֲכִילָהוּ פֶת חֲטִימִים; אֶת שְׂאִין דָּרְכּוֹ לְאֹכֵל בָּשָׂר,
 הִאֲכִילָהוּ בָּשָׂר, וְאֶת שְׂאִין דָּרְכּוֹ לְשִׁתוֹת יַיִן, הִשְׁקָהוּ יַיִן.
 וְלֹא עוֹד, אֲלֹא עָמַד וּבָנָה פְּלַטְרִין גְּדוֹלִים עַל הַדְּרָכִים,
 וְהֵנִיחַ מֵאֲכָל וּמִשְׁקָה, וְכָל הַבָּא וְנִכְנָס, אָבֵל וְשִׁתָּה וּבִרְךָ
 לְשָׁמַיִם, לְפִיכָךְ נִעְשִׂית לּוֹ נִחְת־רוּחַ. "וְכָל שֶׁהִפָּה שׂוֹאֵל,
 מְצוֹי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרֵאשִׁית כ"א):
 "וַיִּטַע אֲשֵׁל בְּבֵאֵר שֶׁבַע."

⁶ Apparently ADRN preserves Abraham as the model kindness/hospitality and must drop Job down a bit.

⁷ פלטרין = the plural of praetorium, προαίτωριον, meaning residence of the praetor, i.e., judge or governor. Of Latin derivation. Comes to mean palace.

⁸ אשל is Commonly interpreted as an acrostic for לינה, שתייה, אכילה. See Rashi on Sota 10a (and slightly differently in Ketuvot 8b): ולשון אש"ל נוטריקון הוא אכילה שתיה לוייה שהיה מאכילן ומשקן ואח"כ מלווה אותן: Bahye interprets the acrostic as שמיכה לוייה, אכילה. This acrostic appears only in פרק לז - לקוט שמעוני תהלים - פרק לז.

I am pretty sure that the homily in our text focuses on אשל not as an acrostic, but rather as a metathesis for אשאל. See Genesis Rabbah 54:6.

רבי יהודה אמר אשל פרדס שאל מה תשאל תאנים וענבים ורמונים
 ר' נחמיה אמר אשל פונדיק שאל מה תשאל עיגולא קופר חמר

R. Judah said: ESHEL means an orchard, the word meaning ask for whatever you wish, figs, grapes, or pomegranates. R. Nehemiah said: ESHEL means an inn, the word connoting, ask whatever you desire, meat, wine, or eggs.

The English rendering, Tamarisk, bears an identical wordplay.

Teach the members of thy household humility.⁹ For when one is humble and the members of his household are humble, if a poor man comes and stands in the doorway of the master of the house and inquires of them, “Is your father within?” they answer, “Ay, come in, enter.” Even before he has entered, a table is set for him. When he enters and eats and drinks and offers a blessing up to Heaven, great delight of spirit is vouchsafed to the master of the house.” But when one is not humble and the members of his household are short tempered, if a poor man comes and stands in the door- way and inquires of them, “Is your father within?” they answer, “No!” and rebuke him and drive him off in anger.¹⁰

ב למד בני ביתך ענוה. שבזמן שאדם ענותן ובני-ביתו ענותנין, כשבא עני ועמד על פתחו של בעל-הבית ואמר להם: אביכם יש בכאן. יאמרו לו: הן, בוא והקנס. עד שלא נכנס – השלחן היה ערוף לפניו. נכנס ואכל ושתה וברך לשם שמים; נעשית לו נחת-רוח גדולה. ובזמן שאין אדם ענותן, ובני-ביתו קפדנין, ובא עני ועמד על פתחו ואמר להם: אביכם יש בכאן. ואמרו לו: לא. וגערו בו והוציאו בנזיפה.

Another interpretation. Teach the members of thy household humility: what is that? When a man is humble and the members of his household are humble, if he goes overseas and prays, I give thanks unto Thee, O Lord my God, that my wife does not quarrel with others, and my children do not quarrel with others, there is no fear in his heart and his mind is at ease even to the moment he returns. But when a man is not humble and the members of his household are short tempered, if he goes overseas and prays, May it be Thy will, O Lord my God, that my wife enter into no quarrel with others, and my children enter into no quarrel with others, there is fear in his heart and his mind is not at ease until he returns.¹¹

דבר אחר: “למד בני ביתך ענוה” כיצד, בזמן שאדם ענותן ובני-ביתו ענותנין, והלך לו למדינת הים ואמר: “מודה אני לפניך ה' אלהי, שאשתי אינה עושה מריבה אצל אחרים” – לבו אין מתפחד עליו, ודעתו מישבת במקומה עד שעה שיחזור. ובזמן שאין אדם ענותן, ובני-ביתו קפדנין, והלך לו למדינת הים ואמר: “יהי רצון מלפניך ה' אלהי, שאין אשתי עושה מריבה אצל אחרים, ובני אל יעשו מריבה”, ולבו מתפחד עליו – דעתו אינה מישבת עד שיחזור.

⁹ Additionally literal understanding of the phrase ביתך בני עניים ויהיו changes the meaning from “allow the poor to patronize your home” to “teach your children to be poor (i.e., humble).”

¹⁰ The text assumes that humility makes people more likely to be hospitable. Surely humility is a factor, but not the only factor.

¹¹ The text assumes that humility makes people (women/children?) more likely to not quarrel with others. Again, why does humility become the catch all for positive human traits? Interesting that this text ignores the spiritual benefits of humility, focusing only on the social.

AND TALK NOT OVERMUCH WITH WOMEN¹²—EVEN WITH THINE OWN WIFE,¹³ AND NEEDLESS TO SAY WITH THY FELLOW'S WIFE! FOR SO LONG AS A MAN TALKS OVERMUCH WITH WOMEN HE BRINGS EVIL UPON HIM- SELF, NEGLECTS THE STUDY OF TORAH, AND IN THE END GEHENNA IS HIS PORTION.

“וְאֵל תְּרַבֵּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה” – וְאִפְלוּ הִיא אִשְׁתּוֹ, וְאִין צָרִיךְ לומר בְּאִשְׁתְּ חֵבְרוֹ; שְׁכַל זְמַן שְׂאָדָם מְרַבֵּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבוֹטֵל מִדְּבָרֵי-תוֹרָה, וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהֵנוֹם.

Another interpretation. TALK NOT OVERMUCH WITH WOMEN: What is that? If a man came to the study house and was not treated with honor, or if he fell out with his fellow, he is not to go and tell his wife, “Thus and so did I fall out with my fellow; he said this to me and I said that to him.” For (in so doing) he disgraces himself, disgraces his wife, and disgraces his fellow. And his wife who used to treat him with honor now stands and scoffs at him. Then his fellow hears of it and cries: “Woe unto me! Words between himself and me he went and told his wife!” And thus such a person disgraces himself, his wife, and his fellow.¹⁴

ג “אל תרבה שיחה עם האשה” כיצד. בזמן שאדם בא לבית-המדורש ולא היה נוהגין בו כבוד, או שערער עם חברו – אל ילך ויאמר לאשתו: “כך וכך ערערתי עם חברי. כך וכך אמר לי, כך וכך אמרתי לו”. מפני שבזוה את עצמו ובזוה את חברו, ואשתו שהיתה נוהגת בו כבוד, עומדת ומשחקת עליו. כיון ששמע חברו, אמר: אוי לי, דברים שביני לביני הלך ושחן לאשתו. ונמצא אותו האיש בזוה את עצמו ואת אשתו ואת חברו.

¹² Perhaps an indication that women made little intellectual contribution in these almost universally benighted times. Perhaps we shouldn't make excuses for the misogyny found here in this Mishna.

¹³ There seems to be a version of ADRN that makes a qualification, making it somewhat less misogynistic. See R. Jonah of Gerona's commentary which quotes ADRN.

כמאמר רבותינו זכרונם לברכה באבות דרבי נתן אומר: באשתו נדה אמרו קל וחומר באשת חברו ורוצה לומר שלא להרבות דברים עם אשתו נדה שמא יתגבר עליו יצר הרע ויבא לידי פשיעה וקל וחומר באשת חברו שיצרו תקפו עליה ביותר שאם בזאת שלמחר תהא לו מותרת ודומה לו פת בסלו אמרו כל שכן באשת נכרי שהיצר מתאוה אליה כענין שנאמר (משלי ט:י"ז) מים גנובים ימתקו.

As our sages wrote in Avot D'Rabbi Natan: They were speaking about when his own wife is a nidda. How much more so with someone else's wife. This means that one should not speak excessively with his wife when she is a niddah, lest his evil inclination overpower him and lead him to sin. This is all the more so concerning someone else's wife, where the evil inclination is even stronger. If this is true of his own wife, who will be permitted to him in a few days, and who is like “bread in his basket,” it is all the more true of a stranger's wife whom he desires; as it says, “Stolen waters are sweet (Proverbs 9:17).”

Unfortunately, this quotation is absent from our ADRN manuscripts. Additionally, it was rejected by Bartenura for being illogical. See רע"ב על מסכת אבות פרק א משנה ה :

אי דמפרשי באשתו נדה בלבד. שלא יבא לידי הרגל עבירה.
ומדברי המשנה נראה דאפילו באשתו טהורה.
וכן אמרו חז"ל (חגיגה ה) ומגיד לאדם מה שיחו אפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידין לו בשעת הדין
אלא אם כן צריך לפייסה לדבר מצוה כגון רב דשח ושחק ועשה צרכיו::

¹⁴ Essentially, not speaking to women means, a man shouldn't tell his wife about his conflicts, because she will think less of him. This understanding turns the misogyny on its head (although it presumes that women won't be a worthy source of advice).